

7

3. listopadu 2006

ROČNÍK 16

V ČÍSLE:

Olomoučtí vědci uspěli v japonském Tokiu
 • Zkušenosti i aktuální problémy vysokoškolských knihoven aneb Několik vět k setkání knihovníků v Olomouci • O náplni, smyslu a cílech studentského spolku POSPOL

Pozvání k účasti na konferenci „Křesťanství a kultura“ („Proměny kultury ve vztahu ke křesťanství/Proměny křesťanství ve vztahu ke kultuře“), kterou pořádala Katedra pastorální a spirituální teologie CMTF UP 25. 10., přijali mj. prof. J. Sokol a prof. T. Halík, kteří se zároveň zúčastnili i panelové diskuse s publikem. Více informací přineseme v příštím čísle.

-red-, foto -tj- ▶

SLOVO MÁ...

Rozvoj a výstavba UP: věc veřejná

Když profesor Dvořák přejímal funkci rektora, prohlásil na jedné z prvních tiskových konferencí, že toto funkční období bude ve znamení rozvoje a výstavby univerzity. S touto představou vytvořil také funkci prorektora pro rozvoj a výstavbu. A již první rok nového funkčního období naznačuje, že to bude doba dynamická. Některé

aktivitu, které byly rozpracovány v době řízení univerzity paní rektorkou prof. J. Mačákovou, se dostávají do realizační fáze, a začínají tak být viditelné i pro oči nezasvěcených. Celá řada projektů však leží na pracovních stolech, jsou předmětem bouřlivých diskusí a snad ještě

větších nadějí. Výstavba a rozvoj univerzity se skutečně stávají věcí veřejnou. Jednotlivé fakultní senáty si s plnou vážností zvou zodpovědné představitele na svá zasedání a nijak je nešetří. Na fakultách vznikly projektové týmy a není tajemstvím, že do hry začínají vstupovat placení manažeři, specializovaní konzultanti a projektové ateliéry. Od února byl zcela jednoznačně vytvořen nový rámec pracovních a přátelských vztahů se Statutárním městem Olomouc i s Krajským úřadem v Olomouci a druhou největší vědeckou institucí v Olomouci, tj. Fakultní nemocnicí. Cílem je zformovat představy a koordinovat aktivity při vytváření obrazu Olomouce jako města kultury, vědy a vzdělání. Postavení univerzity je v tomto pojetí naprosto nezastupitelné.

Tento nový vítr je formován mnoha faktory. Od postupné generační obměny až po skutečnost, že jako nový člen EU vstupujeme do štědrého období a do roku 2013 máme možnost výrazně pozměnit tvář UP. Na místě jsou tedy systémové úvahy jak o celém generelu UP, tak i o rozvoji, případně stavební expanzi jednotlivých fakult. V zásadě lze uvažovat o třech finančních zdrojích možného rozvoje: 1. dotace ze státního rozpočtu, 2. investice z dotačních titulů (zejména EU), 3. vlastní zdroje.

Dokončení na str. 3

Ústav imunologie LF UP připravil cyklus školení v oblasti moderních biotechnologií

■ Zvýšit odbornou a profesní úroveň studentů vysokých škol i pracovníků soukromých subjektů v oblasti biotechnologií má za cíl projekt, který připravila Lékařská fakulta UP prostřednictvím Ústavu imunologie jako reakci na zvyšující se poptávku po profesním zaškolení v této oblasti. Základem projektu „Škola molekulárních biotechnologií“, realizovaného za finanční podpory Operačního programu Rozvoje lidských zdrojů EU, je vytvoření výukových a doškolovacích modulů s důrazem na laboratorní, průmyslové a počítačové znalosti, které vycházejí právě z konkrétních znalostí potřeb a poptávky po specializovaném profesním vzdělání. Realizace projektu, orientovaného zejména na region Střední Morava, je naplánována na období červenec 2006 – červen 2008. Škole-

ni budou probíhat formou teoretických a praktických jednodenních workshopů jednou měsíčně a povedou je přední odborníci dané problematiky.

Na první workshop v rotundě Dětské kliniky LF a FNO 31. 10. byl jako hlavní přednášející pozván jeden z nejúspěšnějších podnikatelů v oblasti biotechnologií v České republice RNDr. V. Velebný, CSc., zástupce firmy Contipro Group.

Do konce kalendářního roku počítají organizátoři ještě s dalšími dvěma či třemi workshopy; již v současné době však zájem značně převyšuje počet předpokládaný projektem. Přes veškerou snahu proto patrně nebude možno uspokojit všechny uchazeče, kteří o tento typ vzdělávání projeví zájem, proto budou tyto aktivity zcela jistě i v budoucích letech pokračovat.

Bližší informace a kontakty: www.skola-biotechnologie.cz.

-tch-, -red-

Americký institut ponese jméno kardinála Špidlíka

■ Na slavnostním shromáždění v Římě bude dne 7. 11. t. r. udělen rektorem Sacred Heart University (CT, USA) další čestný doktorát Tomáši kardinálu Špidlíkovi. Součástí slavnosti bude i symbolické otevření nového Centra pro ekumenické porozumění, které ponese Špidlíkovo jméno (Cardinal Špidlík Center for Ecumenical Understanding). Ústřední myšlenkou při zřízení nového ústavu bylo spojení srdce a krásy ve smyslu Solovjova, a to především z hlediska uměleckého.

Profesor T. Špidlík, S. J., byl v roce 1997 oceněn za celoživotní úsilí o popření dualismu mezi náboženstvím a vědou i čestným doktorátem naší alma mater.

Text a foto -ja-

Rektor Univerzity Palackého zve akademickou obec UP i širokou veřejnost na **13. výroční přednášku k počti J. L. Fischera, prvního rektora obnovené olomoucké univerzity.**

Přednášku o konopi, marihuaně a hašiši, která posluchačům objasní fungování těchto drog v lidském organismu, s názvem **Vnitřní štěstí v každém z nás,** pronese

prof. RNDr. Lumír Ondřej Hanuš, DrSc., profesor Hebrejské univerzity v Jeruzalémě.

Přednáška se koná v pondělí 6. 11. 2006 ve 14 hodin v Regionálním centru Olomouc.

Zástupci knihoven debatovali o svých zkušenostech i aktuálních problémech

■ Téměř dvousetka pracovníků knihoven vysokých škol ČR a taktéž zástupců jiných akademických knihoven (např. Státní technické knihovny, Knihovny Akademie věd ČR) se ve dnech 25.–26. 10. sešla k pravidelné poradě, tentokrát v olomouckém Arcibiskupském paláci. Dvoudenní *Celostátní poradě vysokoškolských knihoven* uspořádaná Asociací knihoven vysokých škol se uskutečnila ve spolupráci s Ústřední knihovnou UP.

Je důležité, aby si lidé jedné profese předávali zkušenosti. Díky tomu, že aktivní pracovníci různých knihoven předvádějí zkušenosti ze své práce, mohou nadchnout ostatní ke stejné činnosti, komentovala význam uvedeného setkávání RNDr. D. Lošťáková, ředitelka Ústřední knihovny UP a dodala: *Od roku 1997, kdy se – právě v Olomouci – uskutečnilo zmiňované setkání poprvé, se vysokoškolské knihovny posunuly hodně vpřed. Většina knihovnických procesů je již prováděna v elektronické podobě. Do elektronického knihovního systému se provádí nákup dokumentu, katalogizuje se, je prováděna elektronická výpůjčka i meziknihovní výpůjční služba.*

Knihovníci ovládají práci při vyhledávání v elektronických informačních zdrojích, provádějí z nich rešerše a školí studenty v práci s nimi. Bez těchto zdrojů by se dnes neobešla žádná vysoká škola, ani žádná vědecká pracoviště.

Na každoročních poradách knihovníci různých vysokých škol diskutují o aktuálních problémech. Hovoří o nových podnětech k práci, o úloze knihoven v systému informační podpory výzkumu na školách, o zkvalitnění elektronických služeb, zajímavé jsou taktéž diskuse na téma Web of Science, nástroj pro hodnocení publikačních aktivit univerzit atd.. *Při Asociaci pracuje řada komisí, jež na celostátní poradě prezentují výsledky své práce. Do práce komisí jsou zapojeni zástupci třinácti vysokých škol, jež jsou členy Asociace. Velkým tématem současných vysokoškolských knihoven je vytváření lokálních systémů elektronických diplomových prací, dále sdělila pro Žurnál UP RNDr. D. Lošťáková a k aktuálnímu programu závěrem dodala, že jej každým rokem připravuje výbor Asociace knihoven vysokých škol.*

-map-

Sešli se absolventi studia Muzikologie

■ Absolventi olomoucké Muzikologie (a někdejšího studia hudebněvýchovného) se 21. 10. setkali v Kapli Božího těla UC UP. *Vedle společenského a kolegiálního poslání zajišťují setkání potřebnou zpětnou vazbu katedry s absolventy. Zajímáme se o jejich uplatnění v praxi, o jejich možnosti spolupráce s katedrou, sdělil Žurnálu UP prof. I. Poledňák, vedoucí Katedry muzikologie FF UP.*

Vážení a milí přátelé, snad vás mohu všechny takto oslovit. Spojuje nás totiž olomoucká univerzita a muzikologická katedra, sdělil prof. I. Poledňák ve své řeči k absolventům před koncertem nynějších studentů a pedagogů. Vedoucí olomoucké Katedry muzikologie FF UP před absolventy poté hovořil nejen o výrazných osobnostech V. Helferta či R. Smetany a klikaté cestě vývoje Muzikologie na UP, ale také o její aktuální situaci. Katedra muzikologie FF UP je dnes plně konsolidována a je všeobecně pokládána za plnohodnotného člena muzikologické triády Praha-Brno-Olomouc. To je plně formalizováno i získanými akreditacemi, jež reflektují dnešní rozčlenění studia na tři bloky – bakalářské, magisterské a doktorské. Akreditace jsou vesměs neproblematické a dlouhodobé, sdělil k shromážděné padesátce bývalých studentů olomoucké Muzikologie a závěrem dodal: Dnes zde působí desítky pedagogů, studuje asi stovka posluchačů, z nichž je téměř dvacet doktorandů. Zaráží někoho velký počet studentů? Je to mj. důsledek dobré pověsti Univerzity Palackého, její Filozofické fakulty a samé Katedry muzikologie.

-map-

Akademický senát CMTF UP zvolil svého nového předsedu

■ Vzhledem k zániku senátorského mandátu dosavadního předsedy Akademického senátu CMTF UP Mgr. P. Černušky, Ph.D., který byl k 1. 10. jmenován proděkanem pro studijní a pedagogické záležitosti, byla hlavním bodem programu osmého řádného zasedání Akademického senátu CMTF UP 25. 10. 2006 volba jeho předsedy. Byl jím zvolen **doc. P. Mareček, Th.D.**; místopředsedou AS CMTF UP za učitelskou část senátu zůstává **prof. P. Ambros, Th.D.**, a místopředsedou za studentskou část senátu je i nadále **Ing. L. Churý.**

-pm-, -red-

Autory významné zahraniční monografie jsou i odborníci z Lékařské fakulty UP

■ V americkém nakladatelství Lippincott Williams & Wilkins vychází v těchto dnech kniha *Mastering Endovascular Techniques: A Guide to Excellence*, jejímž editorem je P. Lanzer. Autory kapitoly o výdutích břišní aorty jsou doc. M. Köcher, Ph.D., z Radiologické kliniky a MUDr. P. Utíkal, Ph.D., z II. chirurgické kliniky LF UP a FNO. Oba se léčbou výdutí dlouhodobě zabývají a tyto výkony u našich pacientů nejen provádějí, ale také o této problematice přednášejí na domácích i zahraničních odborných fórech. Součástí mezinárodních i domácích kongresů v oblasti intervenční radiologie

Olomoučtí vědci uspěli v japonském Tokiu

■ S prestižním oceněním se na začátku minulého týdne vrátili z japonského Tokia vědci z Katedry informatiky UP. Prof. R. Bělohávek, Ph.D., vedoucí katedry, a doc. V. Vychodil, Ph.D., dostali na konferenci o inteligentních systémech třetí cenu za představení nové metody třídění informací. Přitom na půdě tokijského technologického institutu, kam se sjela světová špička v oboru, prezentovalo výsledky svého bádání 460 vědců.

Oceněný příspěvek olomouckých vědců se zabývá metodou analýzy dat, jejímž autorem je prof. R. Bělohávek, který ji společně s doc. V. Vychodilem a dalšími kolegy z katedry již několik let dále rozvíjí. Třídění informací je podle této metody založeno na datech uložených v tabulce, jež popisuje objekty (např. vybrané státy, zákazníky apod.) a znaky (např. údaje o HDP, úroveň o nákupech apod.) a obsahuje i údaje o vlastnostech objektů. Do tabulkové formy lze převést většinu dat, která se běžně v praxi vyskytují, přičemž tato metoda dokáže odhalit zajímavé shluky, které nejsou na první pohled patrné (např. skupina států, které mají nějaké společné vlastnosti a jsou si z jistého pohledu podobné a „patří k sobě“).

Metoda dále umí odhalit zajímavé závislosti mezi znaky, např. „zákazník, který kupuje slané brambůrky, kupuje také pivo nebo víno“. V oceněném příspěvku je navržen nový přístup, který zohledňuje různá omezení a preference, které uživatel metody často má. Jde o to, že uživatele často zajímají jen některé shluky, a to ty, které splňují jím zadanou podmínku. Takové podmínky jsou velmi rozmanité. Olomoučtí informatici vymysleli obecnou metodu, jak tyto rozmanité podmínky jednotným způsobem reprezentovat a pracovat s nimi. Pro uživatele je teoreticky i výpočetně zvládnutelná; používají ji mimo jiné sociologové, marketingoví experti či softwaroví inženýři.

-pv-, -red-

bývají i přímé přenosy vybraných výkonů z operačních sálů do přednáškových prostor. Doc. M. Köcher a dr. P. Utíkal absolvovali několik takovýchto prezentací i na významných mezinárodních akcích. Možná i to přispělo k tomu, že byli osloveni editorem připravované monografie věnované technikám intervenční radiologie, a stali se tak součástí mezinárodního týmu 42 autorů zahrnujícího odborníky z Německa, Holandska, Švýcarska, Spojených států a Indie. Z České republiky jsou autory jedinými.

Tento počín lze jistě zařadit mezi významné úspěchy Lékařské fakulty UP a celé univerzity na mezinárodním vědecké scéně.

Doc. M. Heřman, Ph.D.,
přednosta Radiologické kliniky LF UP

ZEPTALI JSME SE ZA VÁS

V průběhu dvou denní *Celostátní poradě vysokoškolských knihoven* navštívili mnozí její účastníci znovu – po deseti letech – Knihovnu UP. **Co knihovnický zajímalo a s jakými dojmy z prohlídky odcházeli? Zeptali jsme se RNDr. D. Lošťákové, ředitelky Ústřední knihovny UP.**

Na prohlídku se k nám dostavily tři čtvrtiny z registrovaných 187 účastníků poradě. Přesto, že mnozí z nich už naši knihovně byli v roce 1997, tedy v době, kdy jsme Celostátní poradě vysokoškolských knihoven taktéž spolupředávali, chtěli naši knihovnu vidět znovu. Možná to bude vypadat, že se chlubím, když řeknu, že knihovníci byli Ústřední knihovnou UP nadšeni. Původně jsme předpokládali, že zájemce o prohlídku provedeme rychle, aby nerušili studující uživatele, ale exkurze se protáhla. Knihovníci měli spoustu dotazů, jež souvisely s poskytovávanými službami knihovny, velmi se jim líbila rozsáhlost plochy a neskrývali postesk nad tím, že by bylo skvělé, kdyby i jejich knihovny mohly nabídnout např. takový počet studijních míst, jaké svým uživatelům nabízí Univerzita Palackého. Byli nadšení taktéž klubovnou, líbil se jim nábytek knihovny, práce studentů, jež máme v knihovně umístěné, obdivovali mj. i to, že využíváme přenosných skenerů ke zjišťování počtu prezenčních výpůjček z volného výběru a neskrývali překvapení ve chvíli, kdy byli informováni o mimořádné délce naší otevřené doby.

-map-

Rektor UP a Cyrilometodějská teologická fakulta UP
si Vás dovolují pozvat na

**inauguraci děkanky
Cyrilometodějské teologické fakulty UP**

RNDr. Ivany Vlkové, Th.D.

Slavnostní akt se uskuteční
**ve středu 8. 11. 2006 v 10 hod. ve velkém sále
Arcibiskupství olomouckého v Olomouci.**

Rozvoj a výstavba UP...

K hlavním rozvojovým cílům UP patří koncentrace vědecko-výzkumných a pedagogických kapacit do několika územních celků se základními charakteristikami univerzitních kampusů. Předpokládáme, že univerzitní kampusy budou rozvíjeny v lokalitách Neředín, Nová ulice, Třída 17. listopadu (Envelope) a Žižkovo náměstí, Holice – ulice Šlechtelů a Křížkovského ulice v historickém centru města.

Členění pochopitelně vychází ze stávajícího územního rozložení univerzity a přitom se snaží respektovat trendy, které jsou buď nabídnuty anebo jsou určovány dynamikou doby.

Abych nehořoval tajemně. Např. v oblasti Tabulového vrchu (**Lékařská fakulta**) je jasné, že to je a bude území rozvoje zdravotnických služeb, výchovy zdravotnických pracovníků a prostor intenzivní badatelské činnosti vymezené těmito mantinely. To, co už je méně známé, je skutečnost, že se podařilo zástupcům obou institucí, tj. LF UP i FNO, zasednout a uvažovat nad společným využitím pozemků, kterých v této lokalitě není na rozdávání a ještě se dohodnout s Magistrátem. Zatím se daří naše společná stanoviska vtělit do smluv a nárysů ambiciózních projektů. Nelze zatím hovořit o definitivním stavu věci, ale výsledky práce jsou doložité a slibné. Jen stavební investice by v této oblasti měly významně překročit jednu mld.Kč.

Zcela nebyvalý rozvoj zaznamenává **Přírodovědecká fakulta**. Před několika týdny byl položen základní kámen ke stavbě šestipatrové, téměř dvě stě metrů dlouhé, budovy na Envelopě. Jde o největší investiční akci v poválečné historii univerzity. Sem budou koncentrovány obory neživé přírody, zatímco pro biologické disciplíny je se stejnou energií připravován kampus v Holici (ul. Šlechtelů). V souvislosti s nároky na evropské dotační tituly (Strukturální fondy EU v rámci Operačního programu „Věda a výzkum pro inovace“ pro období 2007–2013) je zde připravováno „konsorciální“ seskupení několika výzkumných ústavů. Zatím se zcela seriózně hovoří o projektové a vědecké spolupráci s Ústavem experimentální botaniky AV ČR, pobočka Olomouc (ÚEB), Výzkumným ústavem rostlinné výroby (VÚRV) a Státní rostlinolékařskou správou Olomouc (SRS). Cílem projektu je vybudování „Centra regionu Haná pro biotechnologický a zemědělský výzkum“. Jakkoli jsem, myslím, dostatečně informován, je organizační příprava projektů věcí kolegů z PrF a jsem toho názoru, že by to stálo za samostatný článek.

Filozofická fakulta zahájila v letošním roce rozsáhlou rekonstrukci horních částí objektu na ul. Křížkovského 10. Finanční objem první etapy se blíží 60 mil. Kč. Rekonstrukce celého objektu Křížkovského 10 je odhadována na více jak čtvrt miliardy. Přitom si je třeba uvědomit, že FF obhospodařuje další, podtrhuji historické, a tedy velmi drahé objekty, jejichž rekonstrukce se již stala nikoli rozvojovým, ale bezpečnostním imperativem. Zajímavým paradoxem je, že úspěšnost FF je tak trochu překážkou jejího rozvoje. Prospektivní studie vypracované v r. 2000 počítali s počtem studentů pro rok 2005/6 3581. Tento počet je překročen o více jak tisíc studentů. Znamená to, že při úvahách o dočasných redislukacích výukových aktivit v souvislosti se stavebními rekonstrukcemi je nezbytné měnit původní strategii. Již dnes jsme si vědomi, že stávající počet posluchačů FF nemůže být efektivně uspokojen ani v situaci úplné rekonstrukce všech objektů, které FF v současné době má. Je na místě úvaha o racionálnějších využívání stávajících ploch anebo o stavební expenzi. FF (ve spolupráci s PrF) připravuje také investiční projekt pro Strukturální fondy EU.

Fakulta tělesné kultury je rozložena v katastrálním území, které je ostrůvkovitě proloženo parcelami, které jsou stále ještě ve vlastnictví Statutárního města Olomouce. Při formulaci generelu UP je proto logická snaha po majetkové integraci tohoto územního celku a jeho postupné restrukturalizaci podle předstáv kolegů s FTK. Je to navíc území, kde určitou dobu operovala naše a sovětská armáda. Toto prostě konstatování se výrazně projevuje v kalkulaci nákladových položek. Některé objekty byly až do letošního roku v majetku Ministerstva obrany

Dokončení ze str. 1

a teprve jejich převedení (převádění) do majetku UP otevírá cestu k jejich rekonstrukci. Stavební rozvoj FTK je plánován jednak ze státního rozpočtu (laboratoře pro výzkumný záměr), jednak ze Strukturálních fondů EU. Společně připravujeme také některé aktivity s městem (braunfields).

Pedagogická fakulta spojuje problémy dvou předchozích fakult. Jednak je to skutečnost, že 21 % budovy PdF je v majetku Statutárního města Olomouce – tedy objekt není celý náš a jednak je to mimořádná úspěšnost PdF v rozvoji studijních oborů. Pro ty, které to zajímá, je krátkodobá historie následující: počátkem devadesátých let byla budova současně PdF vyjmuta ze správy Ministerstva obrany a v rozsahu 79 % předána Univerzitě Palackého; 21 % budovy zůstalo v majetku státu z důvodu umístění vojenského komunikačního uzlu v této budově. Při pozdějším uvolnění tohoto majetku z evidence armády byl již v platnosti Zákon o majetku českých měst a obcí a zbývajících 21 % již nemohlo být bezúplatně převedeno do majetku UP. Hodnota těchto 21 % majetku je k dnešnímu dni odhadnuta na 32 340 000 Kč.

Současně vedení Pedagogické fakulty intenzivně usiluje o stavební expenzi. Rozbor paní děkanky ukazuje, že daleko rozumnější, než využití bývalé budovy „Vývojových dílen“, je využití dvora Pedagogické fakulty. Bohužel i dvůr je zatím v plném vlastnictví města. O jeho odkoupení či směně se intenzivně jedná. Při prvním náznaku úspěšnosti zahájíme přípravu investičního záměru.

Právnická fakulta je spojována s investičním rozvojem již několik let. Byla rekonstruována aula i oba malé sály. To, co je méně vidět, je úplná rekonstrukce vzduchotechniky. Skutečnost, že vedení Právnické fakulty svou vlastní iniciativou přispělo k finančnímu zajištění těchto ne zrovna levných investičních akcí, je velmi poučné a inspirující. I když Právnická fakulta není v bezprostředním ohrožení při nedostatku investic, plán rozvoje předpokládá rekonstrukci půdních prostor, resp. jejich přebudování, a dále výraznou rekonstrukci vstupu do budovy „B“ včetně venkovní zóny před oběma budovami PF.

Cyriometodějská teologická fakulta řeší zatím vnitřní rekonstrukce bez významnějších ambicí na prostorovou expenzi. Nejvýznamnější plánovanou investicí je rekonstrukce auly. V současné době je dokončována rekonstrukce knihovny.

Univerzita je majitelem a správcem nejen fakult a fakultních zařízení, ale také řady centrálních jednotek a provozů, z nichž nejvýznamnější je Správa kolejí a menz. Zdůrazňuji to proto, že je nechtěl informátně pomínout a ani náznakem eliminovat z dalších plánů investičního rozvoje. Stejně tak nelze zmínit všechny připravované nebo již běžící akce jednotlivých fakult. Pro detailnější informace určité najde prostor v jiný čas, ale na stejném místě, tj. na stránkách Žurnálu UP.

A nyní závěrem:

V průběhu končícího plánovacího finančního období, tj. v letech 2003–2007, měla Univerzita Palackého na program „Rozvoj a obnova materiálně technické základny vysokých škol“ (program 233 347) k dispozici částku 1 005 462 tis. ze Státního rozpočtu, a to formou investičních a neinvestičních finančních prostředků. I když žádný schválený plán na další finanční období (2008–2012) pochopitelně neexistuje, předpokládáme, že by mohl být podobný.

Kromě státního rozpočtu se Univerzita Palackého ve svém rozvoji zaměřuje na získání finančních prostředků ze Strukturálních fondů EU. Ty by měly tvořit v uvedeném finančním období dominantní zdroj. Zatím je na UP připravováno 12 projektů v celkové hodnotě kolem pěti mld. Tento stav není konečný. Přijmeme-li předpoklad, že budeme úspěšní, pak z této částky půjde minimálně jedna třetina na rozvoj stavební infrastruktury. Jde o finanční potenciál, který je podle mého názoru jen velmi těžko zvládnutelný současnými nástroji a mechanismy řízení investiční výstavby na UP. Budu proto navrhnout významné organizační změny.

Prof. E. Weigl, CSC.,
prorektor pro záležitosti rozvoje a výstavby UP
Foto na titulní straně -tj-

INFORMACE, OZNÁMENÍ,
POZVÁNKY

Filozofická fakulta UP zve všechny zájemce na

**Festival vzdělávání dospělých
AEDUCA 2006**

který se uskuteční ve dnech 23.–24. 11. 2006
v Uměleckém centru UP.

Součástí festivalu:

- **Odborné konference** (Nová role vysokých škol; Profesionální poradenství; Distanční vzdělávání v oblasti hudby; E-work a e-learning; Moderní trendy ve firemním vzdělávání; Vícezdrojové financování ve vzdělávání dospělých; Kvalifikační studium a další vzdělávání pedagogických pracovníků);
- **Veletrh pracovních příležitostí;**
- **Veletrh institucí a programů vzdělávání dospělých;**
- **Prezentace projektů ESF;**
- **Prezentace vzdělávacích pořadů pro dospělé – Pozvání na AFO 2007.**

Více informací najdete na www.aeduca.cz.

Zaměstnanci a studenti FF UP mají vstup zdarma.

Katedra politologie a společenských věd PF UP a Katedra politologie a evropských studií FF UP pořádají konferenci na téma

**Teoretické a metodologické problémy
národních zájmů, koalic a rozhodování,**

která se uskuteční

9. 11. 2006 v Rotundě Právnické fakulty UP

(tř. 17. listopadu 8)

jako první národní konference v rámci realizace projektu *Národní plán výzkumu II. Česká republika v Evropské unii: postavení a prosazování národních zájmů.*

Pod záštitou krajského zdravotního rady
doc.V. Rýznara, CSc.,

se **9. 11. ve 14 hod. v posluchárně**

Neurologické kliniky LF a FNO uskuteční

15. seminář GSVS univerzitního

Společenství pro studium hlasu a řeči.

Z programu: Vzpomínka na MUDr. B. Muchovou, bývalou vedoucí oddělení 31 B a RS centra Neurologické kliniky LF UP a FNO; Koktavost v přípravě logopedů (doc. K. Vításková, PhD.); Bronchodilatace β_2 -sympatomimetikem u balbuties (prof. J. Pešák, CSc.); Vyšetření ventilačních parametrů pomocí IOS u balbuties (MUDr. T. Grélz) aj.

Katedra speciální pedagogiky PdF UP

pořádá **7. 11. v aule PdF UP**

seminář

**Poradenství pro osoby se specifickými
potřebami v zemích Evropské unie.**

Cílem semináře je seznámit odbornou veřejnost se systémy poradenských služeb v rámci komplexní péče o osoby se specifickými potřebami v zemích EU. Seminář navazuje na loňský, jenž se zabýval základními speciálními pedagogickými systémy ve státech EU. Jednotlivé příspěvky zůročují výzkumnou práci Katedry speciální pedagogiky PdF UP v rámci projektu GAČR *Harmonizace přístupů k osobám se specifickými potřebami v kontextu členství České republiky v Evropské unii.*

Další informace: Mgr. M. D. Polínek (tel. 58 56 33 15, e-mail: polinekm@seznam.cz).

Polský institut v Praze a děkan Filozofické fakulty UP si vás dovolují pozvat na výstavu u příležitosti 100. výročí narození J. Giedroyc

Jerzy Giedroyc a časopis Kultura.

Informační centrum UP – Galerie Zbrojnice

(Biskupské nám. 1)

7. 11.–15. 12. 2006

Po-pá 8–15.30 hod.

Vernisáž výstavby se uskuteční 7. 11. v 18 hod.

Se zakladateli dalšího studentského spolku na UP o tom, co a proč je POSPOL

K odkazům na webových stránkách UP, které se týkají studentských organizací na olomoucké univerzitě, přibyl během letního semestru 2006 další (<http://pospol.upol.cz/>), a to z Přírodovědecké fakulty UP, kde z podnětu studentské části fakultního akademického senátu a za podpory vedení fakulty vznikl POSPOL. O jeho náplni, smyslu a cílech jsme hovořili s jeho zakladateli **Lenkou Najmanovou** a **Tomášem Vynikalem**, studenty oboru Ochrana a tvorba životního prostředí:

Zkuste na úvod představit spolek POSPOL. Jaké má cíle a jak dlouho funguje?

L. Najmanová: Spolek POSPOL vznikl z iniciativy studentů Přírodovědecké fakulty působících v Akademickém senátu. Spolek vznikl již dříve, před naším nástupem do funkcí. Nakonec jsme se rozhodli stanovit datum uměle na 29. března, což je den učitelů. To je čistě technicky, aby vůbec nějaké datum bylo, jiný důvod to nemá. Ta zkratka POSPOL znamená

Prozatímní organizace studentů přírodovědy Olomouc. Už bychom se klidně mohli jmenovat První organizace, protože už docela úspěšně fungujeme, takže slovo Prozatímní v názvu už nemusí být.

Jaký byl důvod založení tohoto spolku, co vás k tomu vlastně vedlo?

L. Najmanová: Hlavním důvodem byla absence jakéhokoliv takového seskupení. Pro mě osobně to byla i touha vyzkoušet si něco takového, jako je vedení a organizace studentského spolku. Vedení fakulty tomu velice fandí a jsou tomu nakloněni. Dalším důvodem byly různé maličkosti, co na Univerzitě chybí. Jde nám o to, aby se zlepšila komunikace mezi studenty a vedením, aby studenti měli i nějaké zastání. Také je to dobré pro pořádání studentských akcí. Pokud se totiž pořádá nějaká akce, tak si ji většinou pořádá každý obor sám nezávisle. Také materiály na propagační akce si studenti hradí většinou sami, ale není to nezbytné, tyto výdaje by mohla třeba do budoucna hradit fakulta. Ale těch důvodů je ještě mnohem víc, je obtížné všechny vyjmenovat.

T. Vynikal: Ten zásadní důvod je stmelit tu naši organizaci. Důvodem také bylo, že nám děkanát věnoval místnost, kde se můžeme scházet a řešit nějaké konkrétní problémy. Naším velkým cílem bylo zlepšit hodnocení výuky na naší fakultě a stejně tak i na Univerzitě.

Založit a udržet funkční takový spolek jistě stojí i nějaké finanční prostředky. Jak je sháníte? Vybráte třeba členské příspěvky?

L. Najmanová: Členské příspěvky nevybíráme. Ze začátku to bylo složitější, než jsme si představovali. Fakulta nemůže někomu jenom tak dát peníze, aby založil studentský spolek. Zatím je to tak, že pan děkan napiše na někoho, teď tedy konkrétně na mě, stipendium. Já se pak o ty peníze starám a samozřejmě musím vést také účetnictví. Zatím nás tedy financuje pan děkan. Kromě peněz a místnosti, kde se můžeme scházet, nám poskytl také počítač, tiskárnu a můžeme si nakoupit jakékoliv kancelářské potřeby.

Kolik máte členů?

T. Vynikal: Registrovaných členů máme momentálně dvacet. Ale je tam spousta studentů, kteří nám různě pomáhají, ale nejsou zatím registrovaní členové.

L. Najmanová: Jsou to hlavně studenti prvního ročníku, kteří byli na naší informativní schůzce a nabízejí nám pomoc. Ty máme samozřejmě v evidenci. I s těmito lidmi je nás padesát, možná šedesát lidí.

Jaké má možnosti Akademický senát ve srovnání se studentskými spolky? A jak se mohou tyto dvě instituce doplňovat?

T. Vynikal: Je tam velká vazba. Akademický senát založil z podnětu studentů Knihu podnětů a stížností, což by měla být pomoc studentům. Od jejího založení do ní došlo už více než padesát dotazů, které byly hodně věcné. Vedení a senát pak těmto studentům mohli pomoci. Souvislost s Pospolem je v tom, že ti studenti a členové Pospolu o tom vědí a šíří tu myšlenku. Kdokoliv může napsat jakoukoliv stížnost nebo podnět. Ta věc zatím výborně funguje a to i přes to, že při schvalování byli někteří senátoři z řad zaměstnanců proti a mysleli si, že je to zbytečné.

L. Najmanová: My jako studentský spolek nemáme žádné legislativní pravomoci, nemůžeme o ničem hlasovat. Ale právě díky tomu, že v senátu jsou členové Pospolu, tak jsme vlastně takto provázáni a můžeme svým hlasem rozhodovat o všech věcech, které se v senátu probírají.

Uvítali byste možnost, aby členové a zástupci studentských spolků a unii měli větší rozhodovací pravomoci, aby mohli mluvit za studenty a o určitých otázkách spolurozhodovat?

T. Vynikal: To je složitá otázka. Hodně záleží na vedení. Pokud má vedení k organizaci kladný vztah, tak nějaká změna není nutná. Ale po nějaké době se vedení vymění a může se změnit i jeho postoj a pak by nějaká úprava byla na místě. Jedna věc, co s tím také souvisí je, že my připravujeme Řád hodnocení kvality výuky na Univerzitě Palackého pro všech sedm fakult. Teď ho bude schvalovat Akademický senát. A v rámci tohoto řádu je i zásadní myšlenka, že pokud bude vysoká účast při hodnocení kvality výuky a pokud stanovisko k nějakému pedagogovi bude záporné, může kdokoliv z akademické obce podat podnět buď rektorovi nebo děkanovi nebo i vedoucímu katedry, ať tu výuku nějakým způsobem zlepší. Pokud na to ovšem nepřistoupí, tak je to jeho věc. Ta žádost bude mít podobu spíše takového apelu, nebude závazná a ten dotyčný funkcionář nemusí ten krok udělat. Podobně to funguje i třeba na Karlově Univerzitě nebo na školách v zahraničí.

L. Najmanová: Myslím si, že není nutné dávat zástupcům těchto spolků nějaké faktické rozhodovací pravomoci. Studenti mají možnost kandidovat do senátu nebo, pokud nekandidovali, tak projevit volbu

svým hlasem. Tím pádem tam pak mají svého zástupce. Také právě v té evaluaci je obrovská možnost se projevit. Je to anonymní, takže se nikdo nemusí bát a může se zcela svobodně vyjádřit. Proto si nemyslím, že nějaké rozšiřování by v tuto chvíli podstatné.

Vy se také snažíte organizovat studentské akce. Jaké například?

L. Najmanová: Tohle je zatím v počátcích. Zatím získáváme podněty od studentů. Co se rozjelo konkrétně jsou výlety do přírody nebo do nějakého zajímavého města. Také jsem například dostala návrh, že by se třeba dvakrát za semestr chodilo na hvězdárnu. Ještě bychom chtěli uspořádat nějaké přednášky, které by ovšem nebyly zase tak příliš vědecké, spíše by šlo o popularizaci vědy pro širší akademickou veřejnost, aby si to mohl jí poslechnout i někdo, kdo studuje zcela jiný obor. Poslední věc, co mě napadá, jsou sportovní utkání. Pořádat různé mezioborové zápasy ve fotbale nebo volejbale, nebo třeba mezi studenty a vyučujícími.

Jedním z vašich cílů, jak jsem se dočetl na internetu, je zasadit se o zdravý chod fakulty. Jak a kam by, podle vás, měla fakulta „zdravě kráčet“?

T. Vynikal: Důležitá věc je, aby vedení fakulty mělo vstřícný vztah ke studentům obecně, potom i k studentským organizacím a také k senátorům a snažilo se jim pomoci jak finančně, tak také morálně. A to právě na naší fakultě teď funguje.

Takže ten směr chůze je „zdravý“.

L. Najmanová: Určitě to platí, ale mělo by to platit i z opačné strany. Také studenti by měli vycházet vstřícně svým učitelům už třeba tím, že si budou plnit své studijní povinnosti. Krásné by taky bylo, aby studenti ke své univerzitě cítili takový ten patriotismus. Že by jim kladný vztah k fakultě a k univerzitě zůstal i po studiu. Ale to je běh na dlouhou trať.

Jakou máte vizi do budoucna, jaký je ideální stav, kterého byste chtěli docílit?

L. Najmanová: Aby se rozrostla členská základna a abychom měli mnohem více akcí než doposud.

Ptali se D. Agnew, redaktor webových stránek UP a T. Chalupa, redaktor informačních a propagačních materiálů UP

Ansámbl Akademického Insitního Divadelního Souboru (AIDS)
vás zvou spolu s Katedrou ekologie a životního prostředí PFF UP, Prozatímní Organizací Studentů Přírodovědy Olomouc (POSPOL), Společností CASTOR a Centrem ekologické výchovy Sluňákov
dne 27. 11. 2006 v 19 hod.
do divadelního sálu Uměleckého centra UP (Univerzitní 5)
pomáhat vychovávat soustavu chráněných území EU *Natura 2000*
na uvedení obnovené premiéry původní hry
NATURA NA VSI
aneb
Citlivá dramatizace zápisu ze zasedání zastupitelstva obce Habrůvka, sto let po odchodu bratří Mrštíků.
Autoři : M. Vlašín a členové souboru AIDS.
Text sledují: členové souboru.
Manažer představení: V. Kostkan.

Vstup od hodiny 18.30 po předložení vstupenky.

Po představení proběhne ochutnávka biopotravin a produktů zdravé výživy pod patronací firmy Jeřábina – biopotraviny, zdravá výživa a kanceláře Hnutí DUHA v Olomouci a za finanční podpory Ministerstva životního prostředí (produkty zdravé výživy, bio-producentů a Fair-trade obchodu).

Počet míst je omezen kapacitou sálu, proto s objednávkami na e-mailu: kost@prfnw.upol.cz nebo telefonním čísle 585 634 564 začněte co nejdříve. Lístky budou k mání od 30. 10. 2006 v pracovních V. Kostkana, v knihovně Katedry ekologie (tř. Svobody 26) a na místě před představením.
Základní cena vstupenky je 200 Kč, pro pracující 100 Kč a pro studenty i důchodce 50 Kč.
Je nám líto, že vám musíme oznámit, že zamluvené, ale nezvzednuté a nezaplacené lístky budou po 21. 11. surově rozprodány, a to bez ohledu na protekci, kterou ten nebo onen zmluvitel má.

OHLÉDNUTÍ

Pařížský zlomek latinského překladu Dalimilovy kroniky v Olomouci krok za krokem

Originál tzv. pařížského zlomku latinského překladu Dalimilovy kroniky, získaný pro Českou republiku v dražbě v pařížské aukční síni Piasa v roce 2005, měli návštěvníci Uměleckého centra UP příležitost prohlédnout si od 9. 10. 2006. Pro mimořádný zájem veřejnosti pobyl vzácný rukopis za přísných bezpečnostních opatřeních v Olomouci o dva dny déle, než stanovil původní termín, teprve poté jej do konce výstavy v závěru října vystřídala umělecká kopie.

STUPEŇ OCHRANY ČTYŘI

Několik málo minut po sedmé hodině ranní přivezla bezpečnostní agentura v opancéřovaném voze zabezpečených kufříků do Kaple Božího těla Uměleckého centra UP. Pařížský zlomek Dalimilovy kroniky získalo Ministerstvo kultury ČR v dražbě za 339 000 euro ▼

Kromě prezentace nádherně iluminovaného pařížského rukopisu v Kapli Božího Těla byl v barokní chodbě v přízemí Uměleckého centra UP instalován také kompletní soubor reprodukcí všech 24 listů v nadměrné velikosti. Jako doprovodný program nabídli pořadatelé v průběhu i po ukončení výstavy cyklus přednášek odborníků z Národní knihovny ČR, Katedry dějin umění a Katedry historie FF UP.

Výstavu připravily Nadační ústav regionální spolupráce, o.p.s., kancelář poslance Evropského parlamentu J. Březiny, Filozofická fakulta UP a Národní knihovna ČR; právě ta vůbec poprvé zapůjčila originál vzácného rukopisu k veřejné prezentaci mimo vlastní prostory. -red-

ANI OTISK PRSTU

Před příjezdem restaurátorky probíhají poslední úpravy a očista bezpečnostní vitríny, v níž kronika spočine na následujících sedm (resp. deset) dní. Poté ji nahradí kopie, jež bude vystavena do konce října ▼

HODINÁŘSKÁ PRÁCE

V 7.45 doráží restaurátorka a ihned se v ochranných rukavicích pouští do práce. Nejdříve přestříhnutou pečetě a poté pomalu obal za obalem, krabičku za krabičkou až k samému tisku ▼

▲ LISTOVÁNÍ HISTORIÍ

Další minuty trpělivého hledání až na vystavenou dvoustranu. Zbývá už jen zarovnat ochranné fólie mezi listy a na podstavci vše na milimetr vyrovnat spolu s cedulkou s popisem

▲ POSLEDNÍ MĚŘENÍ

Restaurátorka zjišťuje, že intenzita světla je v kapli příliš vysoká. Osvětlení vitríny se ztlumuje až na povolenou hodnotu. Vlhkost vzduchu je vyhovující

▲ KRONIKA PŘIPRAVENA

Vše je hotovo, vitrina uzamčena, alarm spuštěn. Po celou dobu výstavy budou na kroniku dohlížet také pracovníci bezpečnostní služby. Do otevření výstavy zůstává 24 hodin

„(...) Všeobecné mínění se shoduje v tom, že pařížský rukopis je částí do latiny přeložené a iluminací vyzdobené celé Dalimilovy kroniky, jejíž zbývající části se jednou najdou. Vzhledem k tomu lze jistě jen hypoteticky uvažovat o možnosti, že soubor příběhů z této kroniky v pařížském rukopise od počátku tvořil celek, který měl ukázat, že i v českých zemích existují příběhy o svatém životě a mučednictví domácích světců, ale také rytířské příběhy podobné těm, které se vyprávěly ve Francii a jinde v západní Evropě... (...).“

(Z katalogu k výstavě, který připravili prof. L. Hrabová a Mgr. A. Kalous z Katedry historie FF UP v redakci prof. I. Bartěčka.)

Foto a doprovodný text k fotografiím O. Martinek

Z notesu studentské zapisovatelky: S rozvojovým projektem do Mongolska /V/

Zastavení páté, "naše" mongolské děti a japonské větrné mlýny

Hurá máme Otgoo, tedy tlumočnici! A poprvé se setkáváme s našimi mongolskými dětmi, zrovna skládají japonské hračky na ruční pohon...

S Tanjou jsme obdržely pár telefonních čísel a díky nim se dostaly k Otgoovi. Otgoo je milá mladá mongolská maminka hledající práci. Naštěstí umí docela dobře anglicky, a tak máme možnost dozvědět se spoustu dalších zajímavých informací. Víte např., proč mongolští chlápci nosí culíky a vypadají jako holčičky? Zvláštní mongolská tradice totiž ukládá, že mongolští chlápci jsou stříhání pouze ve třech, pěti a sedmi letech, dívky ve dvou a čtyřech letech. Zvyk praví, že s dlouhými vlasy je dítě zdravější a lépe roste. Každé stříhání je zároveň velkou slavností, scházejí se příbuzní a známí a ostříhánek dostává dárky. V meziobdobí vlasy jednoduše rostou...

V jinak velmi příjemné debatě s Otgoem nastalo mírné napětí ve chvíli, kdy jsme začaly diskutovat na téma plat. Byly jsme si na jedné straně vědomi toho, že neznáme

▲ Předměstí Ulanbátaru – Bayanhosh

▲ Já, Otgoo a K. Sasaki

hlédly jsme si naše útočiště a zeptaly jsme se pouze na pár základních věcí, které se týkaly

dobře prostředí, v němž se nacházíme, na straně druhé jsme však dobře znaly omezené finanční možnosti projektu. Jak se dohodnout a nepoškodit ani jednu stranu? Vše dopadlo dobře – Otgoo naši nabídku přijala. Tedy hurá, máme tlumočnici a můžeme vyrazit do školy v Bayanhoshu.

Je úterý pátého září. Korejský autobus s námi po cestě-necestě opět "skákal" jako splašený, tentokrát nám k tomu hrála z reproduktoru i mongolská hudba. Když jsme dorazily do školy, na dvorku stála tři japonská auta, nová jurta a spousta Japonců okolo. Co se děje? V budově školy dvě děvčata umývala dřevěnou podlahu. S učitelkami to tentokrát bylo mnohem jednodušší, protože jsme si díky Otgoovi už rozuměly. Pro-

materiálu a rozvrhu. Jednoduchá odpověď: Materiál si musíme koupit a pak už nic nebrání tomu, abychom začaly pracovat. Začneme tedy ve čtvrtek.

▲ Děti skládající japonské letadélko

Ještě několik slov k Japoncům a k tomu, že právě dnes ta škola tak "září". Byli to právě Japonci, kteří na dvorku školy v rámci rozvojové spolupráce postavili dvě malé větrné elektrárny. Během slavnostního předání darovali škole i novou jurtu, v níž připravili aktivity pro děti. Ty potom s nadšením skládaly, podle japonského návodu, letadélko a želvu na vlastní pohon. Poprvé jsme tedy spatřily "naše ovečky". Strávily jsme s nimi asi dvě hodiny. I když jsme si zatím moc nepovídali, bylo to příjemné. Snažila jsem se uplatnit první větu, kterou jsem se naučila: „Činij nir chin be?“ „Jak se jmenuješ?“, ale rozumět jejich odpovědi jsem nedokázala. Mongolové polykají většinu samohlásek. Děti byly úžasné a na první pohled velmi hodné. A já? Opět jsem se jen usmívala...

P. S.: Ten svět je vskutku malý – kolega K. Sasaki z japonské skupiny se právě chystá na studia do Karviné...

S. Šafaříková, studentka FTK UP, ve spolupráci s M. Hronovou, foto archiv autorky (Pokračování příště)

Zpropadená synonyma

Také se vám stává, že si nemůžete vzpomenout na kyžené slovo, které by bylo vhodným synonymem výrazu již užitého? Běžná věc, není třeba dlouho pátrat v paměti. A nevádi, řeknete si. Nejde přece o výjimek potvrdující pravidlo, ale o pravidlo potvrzené občasnými výjimkami. A hned vytasíte své eso z rukávu: „Máme přece slovníky synonymy.“ Jenže tento argument bývá trumfem jen zdánlivým: někdy se zkrátka trumf ≠ triumf. Dostupné slovníky synonymy nás totiž občas příliš nevytrhnou, jak ještě uvidíme.

Máme-li u práce dokonale zvládnutou stránku obsahovou, stojí za to pomyslet i na stránku formální a neodbyť jí ničím, co by bilo čtenáři do očí, co by odvádělo jeho pozornost od obsahu. Svou písemnou práci tak můžeme leckde záměrně např. zúdit kratšími, jednoduššími, přehledně strukturovanými větami, čímž může postupně gradovat a vyvrcholit do strhujícího, jasného závěru (použitelné však i v úvodu). Leckdy se dokonce čtou právě jen tyto dvě části, neboť obsahují podstatné informace: teze a výsledky. První a poslední dojem jsou navíc, jak známo, rozhodující.

Práci však lze také opeřit či okořenit, vyšperkovat a korunovat několika vhodně volenými synonymy namísto neúčelného opakování. Vezměme si za příklad takové běžné slovo, jakým je KNIHA. Situaci, kdy je ho třeba obměnit, nahradit, je bezpočet. Zvláště v závěru např. recenze shrnujeme vše podstatné a hodnotíme. Zde nám přijde vhod vícero synonym, která navíc dodají potřebný punc neosobnosti, neboť nehodnotíme autora, nýbrž dílo samotné.

A co na to tedy naše slovníky synonym? Máme jich k dispozici hned několik. Stručný slovník českých synonym (Mašín, J.-Bečka, J. V.: Praha 1947) ani Český slovník věcný a synonymický. I.-III. (Haller, J., Šmilauer, V. et al.: Praha 1969, 1974, 1977) nám zde nepomohou vůbec. Slovník synonym a frazeologismů (Bečka, J. V.: Praha 1982) uvádí jako synonyma tři výrazy: SPIS, DÍLO, SVAZEK. A nejnovější a jediný Slovník českých synonym (Pala, K.-Všíanský, J.: Praha 2000) nám nabídne ekvivalenty SPIS, DÍLO, KNIŽKA, SVAZEK. Jak je vidět, příliš jsme nepochodili. Mimochodem, v předmluvě posledního slovníku se říká, že „poslouží každému aktivnímu uživateli spisovné češtiny v běžné denní praxi“ (s. 5). A dále v něm čteme: „Každý, kdo se ve své každodenní práci setkává s češtinou, cítí jistě potřebu mít k dispozici slovník, ve kterém by mohl najít potřebné slovo či výraz, inspirovat se příbuzným nebo podobným výrazem a tak oživit svou – vždy do jisté míry omezenou – slovní zásobu. K tomu účelu slouží synonymické slovníky, bez nichž se neobejdou učitelé a studenti, novináři, redaktori, překladatelé ad.“ (s. 5). Sarkasticky dodejme, že se někdy obejdeme, resp. obejít musíme. V takových případech se naše invence a tvořivost nálezitě aktivizuje.

Pro namlasání předkládáme jako praktickou ukázkou možného řešení nastolené otázky tento odstavec z recenze v jednom renomovaném časopise (autor si nepřál být jmenován):

„Vzhledem k prvnímu vydání KNIHY lze pomínout některé drobné formální nedostatky (překlepy apod.). ... Závěr: důkladným a systematickým rozбором autor PUBLIKACE Novák přesvědčivě prokázal, že X je jevem s pevným místem v jazyce. Jeho SPIS poskytuje fundovanou odpověď na nemálo otázek k danému mnohotvárnému tématu. Reálný přínos PRÁCE jistě stojí i v konfrontaci s ostatními nepočtenými DÍLY podobného zaměření. Jedná se o první POČIN tohoto druhu v dosavadní slovenské i české lingvistické tradici. Novákova STUDIE stávající poznatky nejen syntetizuje, ale především prohlubuje a rozšiřuje. Je úspěšným, cenným POKUSEM o podrobnější a přesnější poznání X. MONOGRAFIE má veškeré předpoklady stát se základní, hodnotnou a inspirativní PŘÍRUČKOU a POMŮCKOU pro všechny zájemce o tuto ne zcela probádanou oblast jazykovědy.“

Synonyma (či různé jejich variace s užším nebo širším významem) tedy jsou, jen je v lexikonu – tištěném, elektronickém či v našem vědomí – vyhledat. Lze doplnit, že výše citovaná KNIHA (= SLOVNÍK) by si zasloužila být vrácena na dopracování základního pojmu, reprezentujícího předmět, bez něhož by se naše civilizace a ani věda do dnešních parametrů nikdy nerozvinula.

J. Gregor

UNIVERZITNÍ PRACOVISŤ
INFORMUJÍ

Rovnice pro e-learning

Centrum distančního vzdělávání vás srdečně zve na odpolední interaktivní seminář o e-learningu, který povede přední odborník s dlouholetou praxí.

Daniel Franc vám sdělí, jak připravit počítačové prostředí tak, aby výrazně vzrostla účinnost elektronického vzdělávání.

Získáte mnoho praktických námětů, jak pracovat s lidmi v on-line prostředí, jak zajistit motivaci a spolupráci účastníků e-learningu a jaké jsou předpoklady úspěšného e-learningového programu.

Ve středu 22. 11.

2006 budete mít příležitost ptát se a diskutovat o palčivých otázkách elektronického vzdělávání, na které právě hledáte odpověď.

Účast na semináři je bezplatná.

Uzávěrka přihlášek je 15. 11. 2006.

Seminář připravujeme v rámci projektu Multimedia v distančním vzdělávání (integrovaný projekt MŠMT, Rozvojové programy 2006, č. projektu 296).

Další informace najde na www.cdív.upol.cz.

Rektoři olomoucké univerzity v letech 1573–1860

39. CAPETA (Kappeta, Kapeta) Joannes (Jan), S.J., Phil. Dr., Theol. Dr. (* 18. 1. 1652 Telč – † 6. 11. 1723 Košumberk u Luže na Vysokomýtsku), rektor od 18. 9. 1708 do 17. 12. 1711

P. Jan Capeta, v pořadí 39. rektor olomoucké jezuitské koleje a univerzity, se narodil v Telči 18. ledna 1652, tzn. půl roku poté, kdy Františka hraběnka Slavatová, rozená hraběnka z Meggau (1610–1676), založila v tomto nadmíru půvabném západomoravském městě jezuitskou kolej a dům třetí probace (tj. řádový institut, v němž se připravovali zvláště schopní jezuitští kněží ke složení čtyř slavných slibů, podmiňujících získání statutu jezuitského profesora), a současně věnovala Tovaryšstvu Ježíšovu zdejší farní kostel sv. Jakuba. Zakládací listina jezuitské koleje a probačního domu v Telči je datována 24. května 1651, během následujících tří let byly oba jezuitské objekty vybudovány, v roce 1663 byl položen základní kámen nového jezuitského kostela Nejsvětějšího jména Ježíše a při koleji byl zřízen seminář sv. Anděla pro deset muzikálně nadaných studentů; roku 1673 bylo v Telči otevřeno jezuitské gymnázium.

To již byl jedenadvacetiletý Jan Capeta příslušníkem Tovaryšstva Ježíšova, do něhož vstoupil jako magistr svobodných umění po studiích na pražské filozofické fakultě v Praze dne 30. září 1672. Byl bezpochyby české národnosti, neboť v jezuitském řádu působil mj. jako český kazatel; jeho příjemní může být polatinštělou podobou českého příjmení Hlaváč (lat. substantivum „caput“ znamená hlava). V letech 1673 a 1674 pobýval J. Capeta v brněnském jezuitském noviciátu, 1. října 1674 získal v jezuitské koleji v Chomutově aprobaci pro působení na nižších řádových školách, poté učil na jezuitském gymnáziu v Hradci Králové jako profesor gramatiky a syntaxe (3. a 4. gymnaziální třídy). Od roku 1677 Capeta studoval na Teologické fakultě Karlo-Ferdinandovy univerzity v Praze, přičemž ovládl hebrejštinu; na kněze byl vysvěcen 7. února 1681. V roce následujícím byl P. Jan Capeta poslán do řádového domu třetí probace neboli terciátu v Telči, ale účel pobytu v terciátu, tj. příprava na složení čtyř slavných slibů jezuitského profesora, byl v případě pátera Capety završen čtvrtou probací až 2. února 1687 ve Vratislavi. Mezitím působil na teologické fakultě v Olomouci, a to jako profesor hebrejštiny, zpovědník, český katecheta a přeses kongregace (náboženského bratrstva) sv. Izidora ze Sevilly (560–636), jakož i na Filozofické fakultě Karlo-Ferdinandovy univerzity v Praze, kde přednášel etiku.

Ve slezském hlavním městě Vratislavi (Slezsko v té době náleželo k zemím Koruny české) pobýval P. Jan Capeta v letech 1685–1687, aby na zdejším tříletém filozofickém kurzu při jezuitské koleji u Panny Marie na Pisku přednášel etiku a hebrejštinu, kázal a zpovídal. Též následující dvě léta byla hlavním vyučovacím oborem profesora Capety na pražské teologické fakultě hebrejštinu, třebaže nenáležel k tehdejšímu předním hebraistům pražské univerzity, jako byl zejména jezuita P. František Haselbauer, narozený roku 1677 v Hluboké nad Vltavou a zemřelý roku 1756 v pražském Klementínu. Haselbauer, jenž začínal jako profesor hebrejštiny v letech 1710–1712 v Olomouci, ovládal též chaldejštinu (jak se tehdy mylně podle sv. Jeronýma označovala biblická aramejštinu) a další orientální jazyky; ke konci svého života vydal Haselbauer tiskem základy gramatiky hebrejštiny a chaldejštiny, jakož i hebrejsko-chaldejský slovník.

Na olomoucké teologické fakultě přednášel P. J. Capeta v letech 1691–1692 dogmatickou teologii, byl rovněž seniorem této fakulty (tj. nejstarším členem, a proto v jistých ohledech představeným její akademické obce), examinatorem, exhortátorem a zpovědníkem. Do roku 1697 pak působil P. J. Capeta opět na pražské teologické fakultě jako profesor morální teologie, akademický katecheta, exhortátor, examinator a zpovědník.

Svůj první rektorský úřad zastával P. Jan Capeta v jezuitské koleji v Opavě, a to od 30. ledna 1698 do 13. února 1701, poté byl příslušníkem profesního domu TJ při chrámu sv. Mikuláše v Praze na Malé Straně a plnil povinnosti socia (nejbližšího spolupracovníka) představeného české provincie TJ a konzultora této provincie; od 2. srpna 1705 pobýval P. J. Capeta v Římě jako zástupce české provincie při zdejší generalátu Tovaryšstva Ježíšova.

Dne 18. září 1708 byl šestapadesátiletý P. Jan Capeta promulgován rektorem jezuitské koleje a akademie v Olomouci.

Z úhledně a celkem podrobně psaného diáře rektora Capety zaujme předně zpráva, že 8. července 1709 byl směrem po 36 či 34 letech ukončen spor o pozemky zvané Blaňa a Mlejnsko mezi vsí Rokytnicí u Přerova, jež náležela olomoucké jezuitské koleji, a vsi Dluhonicemi, majetku premonstrátského konventu na Hradisku u Olomouce. S datem 20. července 1709 čteme v Capetově diáru ličení katastrofálního požáru v Olomouci, jenž vypukl v noci kolem 12. hodiny a „minimé duas Urbis tertias incineravit (spálil nejméně dvě třetiny města“). Shořel kostel sv. Mořice s jednou věží, přičemž se rozstavily zvony, dále kaple sv. Cyrila a Metoděje poblíž tohoto kostela, celý dominikánský klášter, jakož i střecha sousedícího kostela sv. Michala se třemi kopulemi; jezuitský seminář sv. Františka Xaverského, městskou věznici (v místech nynější novobaroční kaple sv. Jana Sarkandra) a zbrojnicí (v místech nynější školní budovy Na hradě) ale plameny nezasažily.

K vrcholné barokní výstavbě města Olomouce, podnětené nezbytností odstranit následky požáru, se připojili i zdejší jezuité. Především byla v letech 1710–1711 dokončována nová jezuitská školní budova, v níž nechybělo auditorium maximum (velký přednáškový sál) a auditorium comicum (divadelní sál), takže v objektu mohla být roku 1710 zahájena výuka. (Během nynější rekonstrukce objektu pro účely depozičářů Vlastivědného muzea v Olomouci byly stavební pozůstatky velkého přednáškového sálu, zaniklého dodatečně vloženými klenbami a přčkami po zrušení jezuitského řádu v roce 1773, zjištěny v patře hloubkově orientovaného křídla, menší divadelní sál se zřejmě nalázel v patře třetího, zalomeného křídla při kapli Božího Těla.)

Současně se jezuité pustili do budování nového, barokního chrámu, jenž měl být původně zasvěcen Panně Marii Královně andělů, převážilo však patrocinium Panny Marie Sněžné („Sanctae Mariae ad Nives“), snad s ohledem na to, že zakladatel Tovaryšstva Ježíšova, sv. Ignác z Loyoly (1491–1556), sloužil svou první mši v největším římském mariánském chrámu, známém pod názvem Sancta Maria Maggiore (lat. „templum Sanctae Mariae Maiore“ – chrám Panny Marie Větší). Podle legendy se za pontifikátu papeže Liberie mezi léty 352 až 366 v noci ze 4. na 5. srpna zjevila římskému patriciovi Janovi a jeho manželce (případně i samému papeži Liberiovi) ve snu Panna Marie s přáním, aby jí na římském pahorku Esquilinu na místě pokrytém sněhem vybudoval kostel; příštího rána bylo dotyčné místo vsutku zasněženo a papež Liberius zde nechal postavit chrám, nazývaný Basilica Libेरiana. Liberiovu baziliku, dedikovanou zprvu Panně Marii u Jesliček (Sancta Maria ad Praesepe), obnovil jakožto chrám zvaný Sancta Maria Maggiore papež sv. Sixtus III. (byl papežem v letech 432–440).

Zahájení výstavby olomouckého chrámu Panny Marie Sněžné konzultoval rektor P. Jan Capeta s představeným české jezuitské provincie P. Jakubem Stessellem (svým předchůdcem v rektorském úřadě, viz *Žurnál UP* 16, č. 5, 20. 10. 2006, s. 7) dne 10. dubna 1710; bylo dohodnuto, že „fiat per Fū Pirner, et Olomucensem Aedilem nostrē Lucam duplex totiq' futuri aedificij nemque Eccle'æ et Collegij delineatio (bratrem [Janem] Pirnerem [laickým příslušníkem olomoucké jezuitské koleje, vyučeným truhlářem] a naším olomouckým stavitelem Lukášem [Klökcklem, též Kleckelem, asi 1670–1716] bude [vyhotoven] dvojnásob celých budoucích stavení, totiž kostela a koleje“ tak, aby „propilæu Templi sit e regione Hospitalis (sloupový vstup do chrámu byl směrem od špitálu [sv. Duha v místech nynějšího Muzea umění]).“

V příslušném záznamu v Capetově rektorském diáru je rovněž zmíněn stavitel Michael Josef Klein z Nisy (asi 1660–1725), jenž navrhl architektonickou koncepci chrámu a nechal zhotovit jeho dřevěný model.

Následovala řada jednání jezuitů s městskými radními Matějem Reichelem, Ferdinandem Bischoffem, Tomášem Bendou a městským radním, syndikem a notářem (tj. písařem a právníkem) Sulpitiem Servilianem Güntherem, jakož i s vojenským velitelem města o rozloze budoucího kostela a koleje, neboť proponovaná staveniště zasahovala jednak do Nožířské (nyní Denisovy) ulice a Předhradního náměstí (nyní nám. Republiky), jednak jižně „in vineolam seu hortum domesticum (do viníčky neboli domácí zahrady)“ jezuitů u hradební zdi. Dne 27. července 1711 schválil stavební plány kostela generál TJ P. Michelangelo Tamburini (1648–1730).

Dne 9. září 1711 se P. Jan Capeta odebral do Prahy a do Olomouce se již nevrátil; olomouckou jezuitskou kolej a univerzitu nadál řídil a rektorské diarium vedl nejmenovaný vicerektor. Dozvídáme se tak, že 30. září 1711 předal olomoucký krajský hejtmán Leopold Antonín Sak z Bohuněvic jezuitům reskript dvorské kanceláře ve Vídni, obsahující souhlasné stanovisko císařovny vdovy a toho času regentky Eleonory s prodloužením staveniště kostela o požadované čtyři sáhy (asi 7,6 m) směrem k hradbám. (Po úmrtí císaře Josefa I. 17. dubna 1711, jenž zemřel bez mužských potomků, byla pověřena regentstvím jeho matka, císařovna Eleonora, nikoli jeho vdova, císařovna Amalie Vilemína, a to do ledna roku 1712, kdy se bratr zemřelého císaře a jeho nástupce Karel VI. vrátil z korunovačních obřadů ve Frankfurtu nad Mohanem do Vídně.) Dne 18. prosince 1711 tak mohly být vytyčeny „Lineas capitales futuri templi (hlavní linie [obvodových zdí] budoucího chrámu)“, čemuž již přihlížel nový olomoucký rector magnificus P. Jan Miller (1650–1723), promulgovaný zdejší jezuitským vicerektorem 17. prosince 1711.

Dne 30. ledna 1712 byl P. Jan Capeta uveden do úřadu rektora koleje a domu první probace (noviciátu) Tovaryšstva Ježíšova v Brně, jenž zastával do 1. března 1715, nato do roku 1717 působil v jezuitské koleji v Jičíně jako regent semináře a zpovědník. V letech 1718 až 1721 pobýval P. Jan Capeta jako superior (představený) a ekonom v rezidenci jezuitské koleje v Březnici na Svaté Hoře u Přibrami, proslulém poutním místě s chrámem Panny Marie Bolestné.

Během posledních dvou let svého života řídil P. Jan Capeta rezidenci královhradecké jezuitské koleje na návrší Chlumku v sousedství hradu Košumberku poblíž městečka Luže na Vysokomýtsku, kde také ve svých 71 letech dne 6. listopadu 1723 zemřel. Připomeňme v této souvislosti, že okolnosti vzniku této jezuitské rezidence, nazývané obvykle košumberskou, roku 1683 a poutní kaple (později kostela) Panny Marie Pomocné díky zbožné šlechtičně Marii Maximiliáně Evě Hýzrlové z Chodů (zemř. v r. 1690) beletristicky ztvárnil spisovatel Jiří Sotola v románu *Tovaryšstvo Ježíšovo* z roku 1969.

Prof. J. Fiala, CSc.

(Pokračování příště)

Soupis rektorů olomouckého vysokého učení najdete na webových stránkách UP www.upol.cz v oddíle O univerzitě/Historie a současnost.

Prostor pro diskuzi, nebo profesionální PR?

V následujících týdnech či měsících proběhne na UP sociologický průzkum, který má univerzitnímu vedení kvalifikovaně napovědět, jakými cestami se má ubírat univerzitní týdeník *Žurnál UP*. V zásadě jde o to (pokud správně interpretují sdělení pana prorektora J. Dürra na poslední redakční radě ŽUP), zda ŽUP napříště opustí tradiční platformu vesměs interního komunikačního fóra a posílí se jeho úloha vnější budovaná zejména profesionálními instrumenty public relations.

Není určitě sporu o tom, že ŽUP vždy primárně poskytoval až nadstandardní prostor (ve srovnání s naprostou většinou českých, moravských a slezských vysokých škol) pro svobodné vyjádření nejrůznějších názorů vystylujících se na univerzitní půdě; jeho role externí tak zůstala záměrně poněkud „upozaďována“ (i když mne vždy příjemně překvapily reakce na příspěvky s historickou tematikou z okruhů externí odborné komunity). Nejvyšší exekutiva UP se začala problematikou ŽUP, jakož i problematikou výraznějšího mediálního obrazu alma mater vážně zabývat. A to je dobře, vždyť v této oblasti je opravdu nutné mnohé zlepšovat. Nebudou ovšem změny znamenat omezení prostoru pro otevřenou a svobodnou diskuzi? Nebo se formálně skromňoučků ŽUP „překlopí“ v barvotiskový a velkoformátový měsíčník umně propagující přestátné dnešky druhé nejstarší univerzity v českých zemích? Potřebuje a chce vůbec někdo číst dnešní příspěvky několika uprtných psavců? Chce dnes vůbec někdo užít stránky ŽUP jako diskusní fórum? Pravděpodobně i na takové otázky budou oslovení respondenti odpovídat. Před několika lety provedly podobnou anketu redaktorky ŽUP. Pokud se nepletu, tak většina příslušníků akademické obce posilování prvků PR na UP odmítla, hlavně proto, že v něm viděla další „čertovo kopytko“ nepopulárního centrálního „bumbrlíka“ usilujícího neproduktivně odebrat další finance fakultám. Ale to jen na okraj – jde mi především o to, proč složitý vysokoškolský organismus naléhavě potřebuje ke své optimální existenci permanentní diskuzi, a tedy i adekvátní prostor k uskutečňování této diskuse.

Polistopadová vysokoškolská legislativa svěřila do rukou akademické obce nemalé pravomoci určené ke

správě věcí akademických. Jenže akademická obec není jednotlou a neměnnou komunitou – např. zájmy studentů a učitelů v mnoha konkrétních směrech rozhodně nejsou identické. I učitelská část akademické obce je diverzifikována – přinejmenším na ty, kteří díky neutuchajícímu zájmu o studium svých oborů vidí svoji budoucnost převážně v jejich kvantitativním růstu, naopak jiná část akademické obce se výrazněji orientuje na vědu a výzkum. I finanční „roh hojnosti“ v podobě blížící se evropské „šestiletky“ bude univerzitu rozdělovat na „bohaté“ a „chudé“ obory.

Optimální fungování vysokoškolského organismu vyžaduje také permanentní úsilí o rovnovážnost exekutivních a zastupitelských prvků; porušením této rovnováhy hypertrofují partikulární zájmy, které mohou být leckdy na hony vzdálené deklarovanému poslání a úloze té či oné vysoké školy. I z těchto důvodů je ve vysokoškolském prostředí s neexistujícím či alespoň nejasným rozhraním nadřazenosti a podřízenosti nutná nikdy neutuchající diskuse – nejlépe diskuse konkrétní a věcná, mnohdy ovšem vzrušená, rozložená či zlobivá. Taková diskuse v sobě mimo jiné nese prvky sebereflexe a sebekontroly, které veřejně vysoké školy potřebují možná více, než si samy mnohdy uvědomují. Absence takové diskuse může dokonce vyvolat postupnou degeneraci citlivého, vysoce samosprávného a autonomního vysokoškolského organismu. Koneckonců příklad jisté české vysoké školy „pyšníci se“ prvním senátem odvolaným rektorem v polistopadovém vysokém školství je výmluvným příkladem degenerace samosprávných prvků ve prospěch zájmů ryze partikulárních.

Soudím, že náležitá odpověď na otázku položenou v názvu tohoto příspěvku zní: Univerzita Palackého potřebuje jak mediální prostor k vnitřní diskuzi, tak profesionální public relations, a zcela určitě za daleko větší pozornosti univerzitní exekutivy a hlavně s adekvátním financováním. Jen bych se obával toho, aby se mediální obraz UP neutvářel výhradně prostřednictvím virtuální a náležitě kolorované „potěmkinovské vesnice“.

PhDr. P. Urbášek, ředitel Archivu UP

Věda populárně: dobročinnost, nebo vrcholový sport?

Popularizovat vědu je zapotřebí, bez popularizace vědy nebude komu předat náš štafetový kolík ve výzkumu, když nebudeme popularizovat výsledky své práce, stěží se o ní dozvědí naši politici a těžko pak budou chtít vědu podporovat. O nutnosti psát o svých výsledcích nejen pro odbornou publikum, ale i pro laiky mluvili nedávno na Academia filmu prof. Pačes a dr. Grygar. V předminulém čísle *Žurnálu* o ní psal profesor Hejtmánek, na Vědecké radě PŘF nedávno zaznívalo téměř unisono, že popularizaci vědy by naši pracovníci měli brát jako povinnost skoro stejně důležitosti, jako publikovat v odborných časopisech.

Když se do toho tedy dáte a máte možnost mluvit o svých výsledcích s novináři, nemine vás otázka: a k čemu to bude dobré? Jak ty vaše výsledky půjde využít? Pokud děláte v aplikovaném výzkumu, bývá odpověď snadná. Ale co když je váš obor na míle vzdálen dnešním aplikacím? Co čekat od výzkumu podivných, převážných záblesků z vesmíru? Jak naši daňoví poplatníci využijí znalosti o strategii kukačky k přechytračení svého hostitele? K čemu by se mohl hodit nový, zcela abstraktní matematický teorém? Někdy lze popustit uzdu fantazii, spekulovat a nějaký odvážný způsob využití svých výsledků načrtnout (můžete si být téměř jisti, že novinář pak všechna ta „by“, „snad“, a „lze si představit“ vymaže a dodá razantní titulky, který vás postaví do role téměř spasitele lidstva).

Ale je to nezbytně nutné? Možná nemusíme vždy stylizovat naši práci jako dobročinnost, ale třeba jako vrcholový sport. Pokud znám řadu svých kolegů, a nebo když trochu nahlédnu do svého nitra, snaha pomoci člověčenstvu někdy nebývá tím nejdůležitějším hnacím motorem. Je jim správně namíchaná směs zvědavosti a tížadosti. Touha dozvědět se, co je za tantámy kopcem a být tam první, nás často motivuje víc, než možnost, že tam třeba půjde vzdělat úrodné poličko. To, že jsme něco vykoukali a do časopisu dodali o pár týdnů dříve, než naši konkurenti z univerzity X, nás hřeje spolehlivěji, než myšlenka na potenciální aplikace. Proč by se ale právě to „být tam první“ nedalo prodat čtenáři novin? To, že „jejich“ fotbalový tým, oblíbená zpěvačka nebo politická strana něco vyhrály, vzruší čtenáře mnohem víc, než případný dopad kvalitního sportu na turistický ruch, vliv prodeje hudebních cdéček na zvýšené HDP, či odraz nové politické situace v drobné změně daňové sazby.

Snad bychom mohli přesvědčit novináře, že článek půjde udat v novinách, i když to nebude jak „český vědec pomůže vyléčit chorobu CH“ ale možná spíš o tom, že „naši to tentokrát natřeli Kanadanům“. A jen tak v pozadí může zůstat, že když se houf nadšenců řítí do neznámých krajín s touhou být tam první, občas někdo nečekaně narazí na úrodné pastviny či zlatou žílu. Tak proč jim v tom závodě nefandit?

Doc. T. Opatrný,
předekán pro vědecké a výzkumné záležitosti PŘF UP

17. ŘÍJNA–30. LISTOPADU

5P (pět pedagogů). Výstava. UC UP (1. patro).

3.–5. LISTOPADU

Církev a média. Moravsko-slezské akademické dny. Velehrad.

4. LISTOPADU

PhDr. S. Pazderová: PET Listening and Speaking. Seminář. Britské centrum, od 9. do 12. hod.

5. LISTOPADU

V. Kracík: O princezně Esemesce první. Divadlo Tramtarie (Slovanský dům), 16 hod.

5.–6. LISTOPADU

Ozvěny 10. MFDF Jihlava v Olomouci. UC UP, Filmový sál.

6. LISTOPADU

Distanční vzdělávání (II). Seminář. AVC UP.

A. Goldflam: Biletářka. U-klub, 19 hod.

Ukázky ze zábavně čínské prózy. Měsíc asijské kultury. FF UP, U1, 19 hod.

7. LISTOPADU

Poradenství pro osoby se specifickými potřebami v zemích EU. Seminář. Aula Pdf UP od 9 do 12 hod.

L. Obuchová: Zábava národnostních menšin. Měsíc asijské kultury. FF UP, Velká učebna, 19 hod.

Děda Mládek Illegal Band. U-klub, 20 hod.

7.–11. LISTOPADU

Křížovatky Olomouc 2006. Multikulturní festival napříč Evropou. UC UP.

8. LISTOPADU

Doc. P. Černý: Iluminace pařížského zlomku latinského překladu Dalimilovy kroniky. UC UP, Auditorium Maximum, 15 hod.

PhDr. J. Roubal: Teatrologie nebo „teatralitologie“. Přednáška. UC UP, Velká posluchárna, 15 hod.

VI. kardiointervenční den. RCO, od 8.15 do 15.30 hod.

J. Maršálek: Lovíš, lovíš... lov jako zábava ve staré Číně. Měsíc asijské kultury. FF UP, U1, 19 hod.

Takahe. Koncert. U-klub, 20 hod.

10. LISTOPADU

Maratón čínských filmů. Měsíc asijské kultury. FF UP, U1, od 10 hod.

Mozart opět v Olomouci. Koncert vítězů klavírní soutěžní přehlídky. UC UP, Kaple Božího Těla, 18 hod.

10.–11. LISTOPADU

Konference „Hudba v Olomouci“. UC UP.

-red-

Ve středu 8. 11. se ve Velké zasedací síni Rektorátu UP ve 13.30 hod. uskuteční **zasedání Akademického senátu UP.** Tématem jednání bude mj. organizační a řídicí struktura UP, nový organizační řád UP, jakož i organizační řád rektora. **Zasedání akademických senátů veřejných vysokých škol jsou veřejně přístupná.**